

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap10, 25-26.34-35 44-48)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Kui Peetrus väepealik Korneeliuse kotta sisse astus, tuli Korneelius talle vastu, heitis tema jalgade ette maha ja kummardas teda. Aga Peetrus tõstis ta üles ja ütles: “Tõuse, sest ka mina olen inimene.”

Ja kui ta temaga oli kõnelnud, läks Peetrus edasi ja leidis eest suure hulga inimesi ning ütles neile: “Nüüd mõistan ma tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, ning kõigi rahvaste seast on talle meelepärane see, kes teda kardab ja käitub õiglaselt.” Kui Peetrus neid sõnu alles rääkis, langes Püha Vaim kõikide peale, kes seda sõna kuulsid. Ja usklikud, kes tulid koos Peetrusega ja olid juutide hulgast, panid seda imeks, et Püha Vaimu and valati välja ka paganate peale, sest nad kuulsid neid rääkivat võõraid keeli ja ülistavat Jumalat.

Siis Peetrus ütles: “Kas keegi saaks neile ristimisvett keelata, kes nad nii nagu meiegi on saanud Püha Vaimu.” Ja ta käskis neid ristida Jeesuse nimesse. Siis palusid nad teda, et ta jääks mõneks päevaks veel nende juurde.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps98, 1, 2-3ab 3cd-4 R:2b)

R: Jumal ilmutas oma tõe kõigile rahvastele.

Laulge Issandale uus laul,
sest tema on imesid teinud.

Tema parem käsi ja tema püha käsivars
on toonud temale võidu.

R:

Issand on oma lunastuse teatavaks teinud,
ta on ilmutanud oma õiglust paganate silme ees.

Ta on tuletanud meelde oma heldust
ja oma ustavust Iisraeli soole.

R:

Kõik maailma ääred on näinud
meie Jumala lunastustööd.

Rõkka rõõmust Issanda auks, kogu maailm,
juubeldage, hõisake ja mängige.

R:

(Teine lugemine 1Jh4 ,7-10)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, armastagem üksteist, sest armastus on Jumalast, ja igaüks, kes Jumalat armastab, on Jumalast sündinud ja tunneb Jumalat. Kes aga ei armasta, see ei ole Jumalat ära tundnud, sest Jumal on armastus.

Ja selles on Jumala armastus meile teatavaks saanud, et Jumal on läkitanud maailma oma ainusündinud Poja, et meil oleks elu tema läbi. Ja selles ongi armastus, et tema ise on meid armastanud, mitte et meie oleksime teda esimesena armastanud, sest tema on andnud oma Poja lepitushvriks maailma pattude eest.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh14, 23)

Halleluuja. Kes armastab mind ja peab minu sõnast lugu,
seda armastab minu Isa, ja me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh15, 9-17)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Nii nagu minu Isa on mind armastanud, nõnda armastan mina teid. Jääge minu armastusse! Kui te peate minu käsusõnu, siis te jääte minu armastusse, nii nagu mina olen täitnud oma Isa käsku ja jään tema armastusse. Seda olen ma teile öelnud, et minu rõõm oleks teie sees ja teie rõõm oleks täielik. Ning see on minu käsusõna, et te armastaksite üksteist nii, nagu mina teid olen armastanud.

Kellelgi ei ole suuremat armastust kui see, et ta jätab oma elu sõprade eest. Ja teie olete siis minu sõbrad, kui te teete seda, mida mina teil teha käsin. Ei, ma ei pea teid orjadeks, sest ori ei tea, mida tema isand teeb. Vaid ma olen teid nimetanud oma sõpradeks, sest ma olen teile teada andnud kõik, mida ma olen kuulnud oma Isalt.

Mitte teie ei ole mind valinud, vaid mina olen teid ära valinud ja teid määranud selle jaoks, et te läheksite ja kannaksite vilja; et teie vili jääks püsima, ning et kõike, mida te palute minu Isalt minu

nimel, ta annaks teile. Seda ma olen teile öelnud selleks, et te armastaksite üksteist.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

-

Armsad õed ja vennad, mõne aja eest sõitis üks minu vana sõber – jah, ta on tõesti juba üle kaheksakümne aasta vana – teise linna umbes 500 kilomeetri kaugusele, et osaleda oma koolivenna matusel. Kogu reis kestis neli päeva, kuid juba paar kuud hiljem ei mäletanud ta sellest enam midagi. Ta mäletas küll väga hästi, et koolivend oli surnud, kuid see, et ta ise matusel käis, oli tema ajust täiesti minema pühitud.

Varem või hiljem võib midagi niisugust juhtuda ka igapäeva meie seast. Selleks ei pea isegi kõrges eas olema – üks väike peatrauma, insult või midagi sarnast, ning mälestus omaenda tegudest hägustub või kaob sootuks. Sellepärast peaksimegi kahetsema oma patte nüüd ja kohe – kahetsema neid enne, kui mingi saatusekapriis või lihtsalt aja möödumine need meie mälust kustutab. Jumala juures on kõik patud ju kindlasti kirja pandud, ja tema nõuab meilt nende eest vastust.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kas te teadsite, et laetud piion ja antipiion lagunevad müüoniks ja antineutriinoks, või antimüüoniks ja neutriinoks, mille eluiga kestab umbes kaks triljondikku sekundit? Kas te teadsite, et neutraalne piion laguneb kaheks footoniks, mille eluiga – nojah, kuidas seda nüüd tavakeeles öeldagi – vastab sekundi murdosale, milles kahele järgneb kuusteist nulli? Kas te teadsite, et hadron on koondnimetus prootonitele, neutronitele ja teistele osakestele, mis alluvad tugevale tuumajõule? Veel väiksemaid osakesi nimetatakse kvarkideks, ja kui me nüüd aatomi standardmudeli juurde jõuame, siis koosneb see kuuest kvargist, kuuest leptonist, viiest bosonist ja omal ajal suurt kõmu tekitanud Higgsi bosonist – šoti teadlase Peter Higgsi auks nii nimetatud. Siinjuures peab muidugi arvestama ka tugeva ja nõrga tuumajõuga, elektromagnetismi reeglitega, ning võibolla isegi nende kahe leptoniga, mille vaene lesknaine Jeesuse silme all ohvrikirstu viskas – kuigi tema puhul polnud tegu mitte elementaarosakestega, vaid väikeste vaskmüntidega. Aga väiksed olid needki: ühes drahmis oli 144 leptonit. (Mk 12,42) Noh, kas saite kõigest aru? Mõned teist kindlasti saidki.

Muidugi ei taipa minagi sellest kõigest kuigivõrd palju, sest mul pole ligipääsu ei elektronmikroskoobile ega osakeste kiirendile, ja ma pean lihtsalt usaldama kirjutisi, milles

teadlased oma teooriaid esitavad. Kuid mingitpidi tuleb see kõik mulle tuttav ette ka mu enda erialalt.

Kui lugeda keskaja teoloogide, siis oskaskid nemadki – täiesti tõemeeli – pidada pikki vaidlusi selle üle, kui mitu inglit mahub nõela teravikule, või kui kiiresti suudavad keerubid end ümber keerata. Tänapäeva teadusemaailm hakkab vähehaaval religioonidele üsna sarnaseks muutuma. Olemasolevatele lähteandmetele rajatud erinevate interpretatsioonide arv teadlaste seas võib hakata ulatuma juba tuhandetesse, just niisamuti kui ka erinevate usukogukondade tõlgendused Pühakirjast.

“Nii nagu minu Isa on mind armastanud, nõnda armastan mina teid. Jääge minu armastusse!” ütleb Kristus. Kuid kas pole siis Jumala armastuse mõistmine veel keerulisem kui aatomite siseelu? Ilmselt pole ühtki usklikku inimest, kes oleks oma elus kogenud ainult meeldivaid asju, igauht on ikka ja jälle proovile pandud. Nii peame endalt küsima: kui Jumal mind armastab, miks pean ma siis kannatama? Kuid nii on see alati olnud, et Jumala armastus justkui sunnib inimest oma rahulikust argipäevast välja tulema. Ajalugu teab palju märtreid ja kangelasi, kes kõiki raskusi trotsides pühendasid oma elu teiste inimeste heaks. Usk sellesse, et Jumal neid armastab, tegi nad suuremeelseks, vabastas väiklasest arvestamisest, kes on kellele võlgu.

Armastus on parim võrdpilt, et seletada inimese suhet Jumalasse. Täiskasvanuks saanud laps armastab oma vanemaid mitte ainult sellepärast, et need talle lapsepõlves jäätist ostsid või sünnipäevaks jalgratta kinkisid, vaid kogu kasvatuse ja õpetuse eest, mis on teda eluraskusteks ette valmistanud – ja selle alla kuuluvad ka ranged õppetunnid ja õiglased karistused. Ning kui laps on õppinud endaga elus ise hakkama saama, siis tema energia ülejääk ei peegeldu ainult tagasi, vanemate suunas, vaid avaneb maailma, teeb suuremeelseks andma ja ohverdama.

Armsad õed ja vennad, kui me usume Jumala armastusse, sellesse, et meile on midagi hindamatut osaks saanud, siis on ka eluraskused kerged kanda, sest nad ei näi meile enam mõttetuna. Inimese õnn on ju ikka tema pea ja südame sees, mitte pangakontol või aktsiaportfellis. Sellepärast on Jumala armastus ka aatomi siseeluga võrreldav: veel üsna hiljuti kõige väiksemaks elementaariosakeseks peetud aatomist on tänaseks leitud juba umbes 150 veel väiksemat koostisosa, ja avastuste lõppu pole ikka veel näha.

Sest “Taevariik on sinepiiva sarnane, mille üks mees põllule külvas. See on väikseim kõigi seemnete seas, kuid see kasvab suureks puuks, mille okstele võivad linnud pesa teha.” (Mt 3,31-32) Need sõnad pandi kirja ammu enne seda, kui inimene arenes aatomi sisemust uurima, ning need kinnitavad meile, et suured asjad algavad ikka väikestest. Me ei tohi tähelepanuta jätta, et meie inimlikkus algab Jumala armu sädemest – sellest armastusest, millega tema meid on armastanud, et

me oskaksime temale vastata. Aamen.